

Историјска географија је у Мађарској област којом се већ деценијама баве филозофи, историчари, археолози. Радови Д. Чанкија (D. Csánki), Б. Моравчика (Gy. Moravcsik), М. Бонија (M. Gyóni), Б. Берфија (G. Györffy), да поменемо само најпознатија имена, уз постојање низа корисних приручника, сигурна су основа за даља истраживања. Подручје средњовековне Угарске је уз то веома захвално за слична истраживања. Разне етничке групе које су у прошлости живеле на том тлу, жив регионални развој појединих области, мноштво личности које су оставиле трага у топонимији и друго — све је то на одређени начин исписало своју историју и забележило своје постојање у разним топонимима. У Мађарској се воде живе дискусије на том пољу. Група аутора окупљена око Одељења за историју Универзитета „Јожеф Атила” у Сегедину приступила је корисном раду — да прикупи податке о топонимима који чувају успомену на поједине народе, етничке групе, поједине личности (родовске старешине, ратнике и друге). Полазећи од схватања да трагови поменутих имена у топонимији не могу бити случајни, аутори сматрају да тек свестрана проучавања сваког појединог случаја и појава у целини могу дати одговоре на важно питање — какав су историјски извор прикупљени топоними. Сваки поједини топоним је предмет посебне белешке у којој се саопштавају изворни подаци, географска распрострањеност са основном литературом. На крају је приложена карта у којој се могу наћи сви топоними које су аутори обрадили. У објављеном материјалу истраживачи наше прошлости наћи ће корисне податке не само за места која се налазе у нашој земљи, а у средњем веку су била у саставу Угарске, него и путе где се све јављају слични топоними. Аутори су свој рад схватили као једну од етапа у проучавању топономастичког материјала. Чини се да су они тај циљ у овом тренутку успешно остварили.

J. Kaluh

E. R. Labande, HISTOIRE DE L'EUROPE OCCIDENTALE XIe—XIVe s., Variorum Reprints, London 1973

У европској историјској науци добро је познато име Е. Р. Лабана (E. R. Labande). Његов научни интерес иако првенствено окренут проучавању прошлости Француске никада се није ту и исцрпљивао. Савим у складу са схватањима француске медијевистике он се бавио темама из историје других земаља, првенствено Италије, Медитерана. Његови радови из области политичке, привредне, културне историје уврстили су га у сам врх француске науке. Е. Р. Labande, професор универзитета у Поатјеу познат је и као покретач часописа „Cahiers de civilisation médiévale”, а видно је допринео је остварењу корисне публикације „Répertoire international des médiévistes”.

У овом тому је поново објављено око тридесетак његових студија. Њихово прикупљање на једном месту има двојаки циљ. Један је да се савременом читаоцу олакша проналажење и коришћење радова објављених често у мало приступачним специјалстичким часописима. Други је својеврсно одавање признања једном научнику, извесна ретроспектива. Међу радовима који су овде објављени за наше прилике је највреднији онај посвећен Алиенори Аквитанској, која је као жена француског краља